

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2017. június hó 13. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A rágalmazás vétsége miatt **I. r. vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. évi április hó 4. napján kihirdetett 3.Bf.654/2016/14. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 20 000 (Húszezer) Ft bűnügyi költséget a magánvádló viseli.

A harmadfokú eljárással kapcsolatos 10 000 (tízezer) Ft fellebbezési illetéket a magánvádló maga viseli. Felhívja a magánvádlót, hogy 15 (tizenöt) napon belül rőjon le 10 000 (tízezer) Ft fellebbezési illetéket leletezés terhe mellett.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró bíróság ... I. r. vádlottat az ellene becsületsértés vétsége (Btk. 227. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

II. r. vádlottat rágalmazás vétsége miatt (Btk. 226. § (1) bekezdés) megrovásban részesítette és kötelezte 23.208,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a magánvádló mindkét vádlott terhére fellebbezéssel élt, I. r. vádlott esetében bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, míg testvére a II. r. vádlott vonatkozásában súlyosítás érdekében. Jogorvoslatát írásban részletesen indokolta.

I. r. vádlott az ítéletet tudomásul vette, II. r. vádlott felmentés céljából jelentett be fellebbezést. Észrevételeit írásban összefoglalta és hivatkozott arra, hogy „a levéllel” kapcsolatban már volt eljárás. A levél tartalma ismertetésre került 2013. május 29. napján az ... Rendőrőrsön, továbbá az előző ügyben a 2013. október 4-ei meghallgatáson és a 2014. október 2. napján tartott tárgyaláson is, ahol a magánvádló mindkét alkalommal jelen volt.

A másodfokon eljáró bíróság a bíróság ítéletét az I. r. vádlottra vonatkozóan helybenhagyta, így az 2017. április hó 4. napján jogerőre emelkedett.

II. r. vádlottal szemben az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a rágalmazás vétsége (Btk. 226. § (1) bekezdés) miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Megállapította, hogy az első fokú

eljárásban felmerült 23.208,- Ft bünygyi költséget a magánvádló viseli, míg a másodfokú eljárásban felmerült 60.167,- Ft bünygyi költség - amely a magánvádló orvosszakértői vizsgálatával kapcsolatban merült fel - az állam terén marad. Végül rendelkezett a fellebbezési illeték viseléséről, illetőleg lerovásáról.

A másodfokú ítéleti rendelkezés ellen II. r. vádlott vonatkozásában a magánvádló jogorvoslattal élt. Írásbeli fellebbezésében elsőként a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és a II. r. vádlott bűnösségének megállapítását 3 rb. aljas indokból elkövetett rágalmazás vétségében indítványozta. Ebben az esetben a jelentős érdeksérelem büntetőjogi megállapítására nem tart igényt.

Amennyiben a Debreceni Ítéltábla további eljárást tart szükségesnek az indítványa a másodfokú határozat hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására irányul. Utalt arra, hogy a másodfokú eljárással kapcsolatban - nem a bírói döntés okán - a Miskolci Törvényszék elnökénél panasszal élt, mely beadványa 2017. május 16. napján került iktatásra. Fellebbezésében sérelmezte, hogy a törvényszék miután tudomást szerzett mentális állapotáról presszionáló magatartást tanúsított irányába. Nem biztosított lehetőséget az elkészült szakvélemény tartalmának teljes körű megismerésére. Az eljáró bírói tanács vagy nem értékelte alaposan a szakvéleményt, vagy mentális állapota miatt elfogult volt. A biporális affektív zavar szakértői véleményben történő megállapítását kifogásolta, kezelőorvosa illet nem állapított meg, sőt azt határozottan tagadta. A bíróság által a szakértőnek feltett kérdések nem voltak okszerűek, ugyanakkor az általa indítványozott kérdéseket figyelmen kívül hagyta. Álláspontja szerint az általa indítványozott, így a két oldali idegi hallásvesztés, a beszédértés károsodásának kérdése is ugyanazon eljárásban tisztázható lett volna. Utalt arra is, hogy a magánvádlót a tárgyalás alkalmával olyan - „sokkszerű” - behatások érik a sérelmek felidézése során, amely hatásra leblokkol, beszűkül a tudata az ezzel együtt járó tünetekkel együtt. Sérelmezte, hogy a másodfokú bírói tanácsban fel sem merült az állapot javulás lehetősége, és ezáltal tanúvallomás tételére alkalmas állapot létrejötte. Azt is kifogásolta, hogy a fellebbezéssel érintett vádlott esetében 3 rb. elkövetésre vonatkozik a vád és az elsőfokú ítélet 2 rb. elkövetés esetére nem tartalmaz megállapítást, amit a másodfokú eljárásban jelzett is, de a másodfokú eljárásban is két elkövetésre vonatkozóan hoztak döntést. Álláspontja szerint II. r. vádlott jogvesztő határidőn túl fellebbezett az ítélettel szemben.

II. r. vádlott az ítéletet tudomásul vette.

A törvényszék eltérő döntése a II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján megnyitotta a harmadfokú eljárás lehetőségét.

Az ítéltábla a másodfokú bíróság végzését és az azt megelőző első és másodfokú eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján bírálta felül a Be. 393. §-a szerinti nyilvános ülésen, melyen a vádlott nem kívánt jelen lenni, beadványában a másodfokú bíróság végzésének helybenhagyását indítványozta. A fellebbezéssel érintett vádlott távolléte a Be. 394. § (2) bekezdése alapján a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta. A nyilvános ülésen a magánvádló képviselője és a magánvádló a fellebbezést és- annak részletesen a magánvádló által - írásban kifejtett és fentebb már ismertetett indokait változatlan tartalommal fenntartották.

A védő a másodfokú bíróság végzésének helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az első és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatták le a bizonyítási eljárást. A törvényszékhez a magánvádló 3 beadványt intézett. A másodfokú bíróság eljárása során a bizonyítás továbbfejlesztéséről határozott és az ügyet tárgyaláson bírálta felül. Felolvasással tárgyalás anyagává tette a rendelkezésre álló okiratokból a magánvádló 2013. május 29. napján kelt a ... Rendőrkapitányság ... Rendőrséhez címzett indítványát és helyt adva a magánvádló bizonyítási indítványnak elrendelte igazságügyi elmeorvosszakértői vizsgálatát és a szakértői vélemény tartalmát ugyancsak a tárgyalás anyagává tette. A törvényszék a tényállást kiegészítette az ítélet 3. oldal 8. bekezdésétől. A 10. bekezdésben

tett kiegészítés a hagyatéki leltár ügyintézőjének nevével pontosítandó, aki ... volt. A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás megalapozott, az ítélet a Be. 388. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban irányadónak tekintette.

Olyan körülményt, amelyből arra vonható következtetés, hogy a másodfokú bíróság bármilyen pressziót alkalmazott volna a magánvádló irányába, a harmadfokú bíróság nem talált, ellenkezőleg messzemenően figyelembe vette egészségi állapotát és szakértői vizsgálatát is elrendelte. A másodfokú eljárásban a szakértői lelet és vélemény ismertetésre került, melyre vonatkozóan a magánvádló akként nyilatkozott, hogy a véleményben foglaltakat elfogadja (3.Bf.654/2016/143. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).

A törvényszék indoklásában a Be. 373. § (1) bekezdés I/b) és I/d) pontjait jelölte meg a hatályon kívül helyezés és az eljárás megszüntetésének okaként. Az ítélet 4. oldal utolsóelőtti és utolsó bekezdésében a következőket rögzítette:

„A magánvádló- a már jogerős ítéleti tényállás részét képező - II. r. vádlott írt levél által a sérelmes tartalmáról, annak felolvasásakor tudomást szerzett. Ezt igazolják a tényállás kiegészítésében foglaltak. A magánvádló 2013. május 29. napján kelt indítványában már feljelentést tett, e feljelentés alapján lefolytatott büntetőeljárás II. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításával jogerősen befejeződött. Fentiek alapján helyesen döntött a másodfokú bíróság, amikor ítélet dolog (res iudicata) címén érdemi felülbírálat nélkül az ítélet hatályon kívül helyezéséről döntött a Be. 373. § I/d) pontja alapján. Az ítélet hangsúlyozza, hogy a Be. 6. § (3) bekezdés d) pontja a büntetőeljárás egyik akadályáról, a többszöri eljárás tilalmáról rendelkezik. Az Alkotmánybíróság több határozatában [9/1992. (I. 30.), 42/1993 (VI. 30.)] kifejtette, hogy a jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltaához alapvető alkotmányos érdek fűződik. Helytállóan hivatkozott a törvényszék a magánindítvány elkésztésére is, azonban ezen ok felhívása (Be. 373. § (1) bekezdés I/b) pont) szükségtelen, mivel a res iudicata megelőzi, további ok vizsgálata már nem indokolt.

A fenti pontosítással - egyébiránt - helyes indokai alapján az ítélet a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott vonatkozásában a törvényszék végzését a Be. 397. §-ra utalással helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült büntetőjogi költségről a Be. 514. § (4) bekezdése alapján történt rendelkezés, mely szerint ha a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádló jelentett be fellebbezést és az nem vezetett eredményre a harmadfokú eljárásban felmerült büntetőjogi költséget a magánvádló viseli. A magánvádló a másodfellebbezés 10.000,- Ft-os illetékét Az illetékekről szóló törvény 52. § (1) bekezdése alapján nem róta le, e tekintetben felhívás nem történt, ezért ezt valamint, a korábbi illetékeket is pótlólag illetékbélyegben leletezés terhe mellett köteles leróni.

Debrecen, 2017. június 13.

Dr. Balla Lajos sk.	Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk..	Nagy Éva sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 3.Bf.654/2016/14. számú ítélete II. r. vádlott vonatkozásában az ítélet a jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. június 13.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke